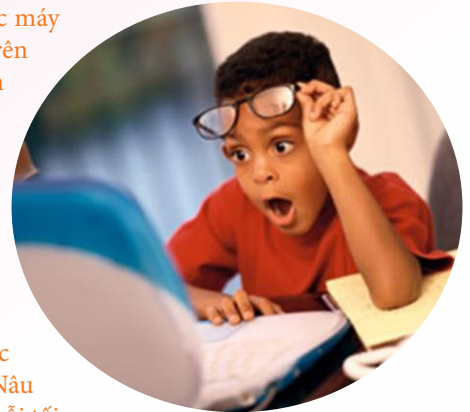

Bé con và Internet

◆ THẢO NHIÊN

Chiều thứ 7, Tin trốn mình trong góc nhỏ của phòng. Cái góc có chiếc máy vi tính trắng xinh xinh. Những ngón tay tròn trĩnh lướt thoăn thoắt trên bàn phím, mắt đen hấp háy, đôi môi hé tròn chữ O. Thành thạo Tin ngược đôi mắt trong veo nhìn sang khung cửa sổ nhỏ xanh mượt dây leo. Cô gió tạt vào thủ thi: “đi chơi không?”. “Cũng thích đấy”- nó nghĩ, ngón tay ngập ngừng trước phím Enter... Bỗng, tiếng nhạc véo von kéo nhóc Tin về với bộ phim hoạt hình đang chiếu dở, Tin lại lạc vào một rừng giấc mơ cổ tích với mèo máy Doraemon, búp bê Barbie và anh em nhà sóc chuột tinh nghịch, quên phắt lũ bạn đang ngóng ngoài kia. Năm nay Tin 5 tuổi, đang đi mẫu giáo, và đã biết... lên mạng!

Má bảo, Tin của má thông minh nhưng cũng lắm trò. Mới nhỏ tẹo đã lọc cọc ngồi gõ bàn phím, đạo mạo y như ba. Hồi bằng tuổi Tin, chị Sóc Nâu chỉ biết có 15 phút “Những bông hoa nhỏ” chiếu vào 7 giờ trên ti vi mỗi tối. Mẹ lắm thì cũng chỉ có thêm Tôn Ngộ Không mà xem. Còn Tin bây giờ “lém” quá, đã biết lốt tốt mở máy tính, bấm vào cái trang “quép” ba để sẵn, tìm phim Mèo Tom. Hồi đó má nghe tổ chức giáo dục phi lợi nhuận Joan Ganz Cooney Center và Sesame Workshop nói: “60% trẻ em dưới 6 tuổi xem phim trực tuyến hàng tuần, và từ 0 đến 5 tuổi đã vô cùng bén nhạy trong việc nắm bắt, sử dụng một cách cơ bản những thiết bị công nghệ hiện đại nhất”, mà còn cười bảo “xạo”! Giờ nhìn nhóc Tin, má ngậm lại, thấy người ta nói đúng quá chừng!

Năm 1997 là năm Việt Nam chính thức kết nối với Internet toàn cầu, lần đầu tiên cả nhà Tin mới biết thế nào là “mạng”! Hôm Tin biết được nước Việt Nam mà Tin đang ở xếp thứ 17/20 quốc gia sử dụng Internet nhiều nhất thế giới, nó thích chí lắm và đi khoe ngay với Bòn Bon hàng xóm. Hành diện lắm chớ bộ, trong số 27,3 triệu người Việt Nam đang sử dụng net (chiếm 31,7% dân số) có... nhóc Tin đó nha! Nhiều khi Tin nghĩ, ngồi máy tính lên mạng thế mà hay ra phết, giống như “cửa thần kỳ” của mèo Doraemon mạp, cái gì cũng có. Không hiểu sao má không cho Tin lên mạng lâu...

Bữa, Tin nghe ba má nói chuyện với nhau, cái gì đó về “Ngày Internet an toàn”, nghe nói tổ chức ở đâu đó bên châu Âu vào tháng 2. Tin thấy ngộ lắm, mạng có gì đâu mà không an toàn. Đi ra ngoài chơi mới không an toàn chứ, lờ té, lờ gặp người xấu, lờ xe đụng Tin... Chú ngôi nhà lên mạng vừa êm ái, ấm áp, lại thích nữa. Từ hồi chị Nâu chỉ cho Tin “chat”, Tin đã biết mở webcam nói chuyện với anh Tuấn bên Mỹ, hai anh em dòm nhau qua cái khung chút xíu, nhưng Tin thấy anh dễ thương lắm. Chị Nâu nói khi nào Tin học chữ, Tin còn biết chat bằng chữ nữa kia, Tin thích mê luôn.

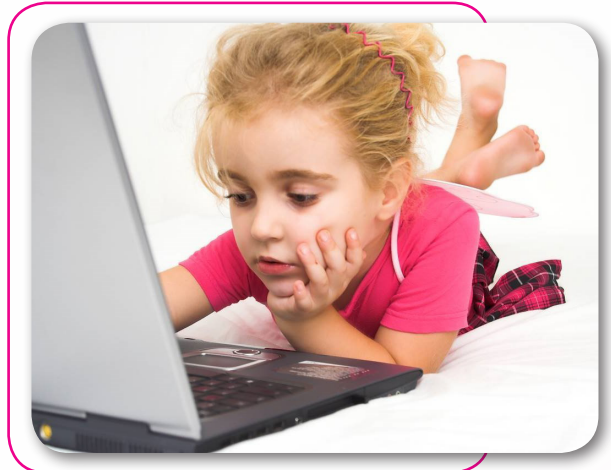

Mạng có cái gì mà hôm trước Tin thấy chị Nâu bị má nhắc nhở. Má dặn chị Nâu, rồi má kêu Tin lại ngồi nghe luôn. Má dặn hai chị em đừng đưa quá nhiều hình của mình và bạn bè lên mạng. Đừng để lên mạng tên thiệt, tuổi thiệt, địa chỉ nhà, tên trường học. Má nói trên mạng cũng có người tốt, người xấu. Người xấu mà biết nhiều quá về Tin, có thể làm hại Tin, hoặc làm hại chị Nâu. Má nói vài năm trước, lúc đó Tin còn nhỏ xíu, Hiệp hội quan sát Internet đã thống kê được có đến 6.000 vụ xâm phạm trẻ em thông qua mạng, ghê chưa! Tin nghĩ cũng đúng, lờ người ta thấy Tin dễ thương quá, người ta biết trường mẫu giáo rồi tới bắt cóc Tin thì sao? Khi nào Tin biết chữ, Tin nhất định sẽ giấu tên, giấu địa chỉ, Tin chỉ ghi trên mạng là “Tin” thôi.

E chị Nâu không ngoan như Tin đâu. Chị Nâu có lần giận má vì má không cho chị Nâu đi gặp bạn Nâu mới quen trên mạng một mình. Tin thấy Nâu gan quá! Cô giáo dặn Tin rồi, có khi mẹ mình già làm bà tiên tới bắt con nít đó, phải cẩn thận, không được đi gặp người lạ một mình.

Má cũng dặn chị Nâu đừng cho người lạ địa chỉ email (cái này thì Tin chưa có). Nếu người ta có gửi cái gì lạ tới email của Nâu thì Nâu đừng mở ra, coi chừng có virus. Tin không biết virus là gì, nhưng bữa Tin sốt, Tin nhức đầu, bác sĩ nói tại con virus. Chắc virus này cũng đáng sợ như vậy, Nâu phải dè chừng mới được nha Nâu!

Tin thích má “lên mạng” với Tin lắm. Má chỉ cho Tin chỗ có phim hoạt hình hay ới là hay. Má biết nhiều web. Có mấy trang má nói không tốt, Tin không nên vào nữa. Tin nghe lời nhưng cũng hơi ảm ức, chắc để Tin hỏi ba xem tại sao.

Ba cũng khoái cho Tin lên mạng chơi game chung. Ba còn cài cái chương trình gì đó có hình con chó dễ thương mặc đồng phục bảo vệ. Tin nghe nói cái đó để lọc mấy trang web xấu không vào được máy tính nhà Tin. Ba thiết giỏi, cái gì ba cũng biết!

Sắp nghỉ hè rồi, ba má hứa cho Tin đi Vũng Tàu chơi nếu Tin bớt lên mạng xem phim. Tin suy nghĩ dữ lắm. Lên mạng thì thích rồi, nhưng xuống biển chơi cát có vẻ còn thích hơn. Tin nhớ cái cảm giác chân Tin dẫm lên cát mềm, nhớ vị nước biển mặn mặn và cái vỏ ốc xinh xinh phát ra tiếng gió ù ù. Tiếc quá, mạng không có mấy cái đó. Nên hôm nay Tin không lên mạng, Tin ra nằm chơi với ba má và chị Nâu. Ba đàn cho cả nhà hát bài “Em yêu nhà em”, Tin cũng lú lo hát theo, thấy vui vui lạ:

*“Chẳng đâu bằng chính nhà em
Có đàn chim sẽ bên thêm lú lo”.*

(Em yêu nhà em – Đoàn Thị Lam Luyến)

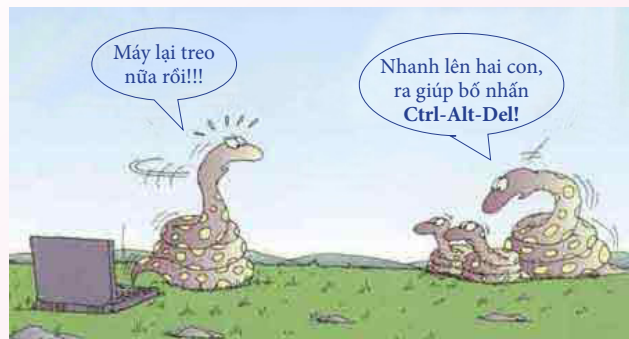

Không dám phạt

Trong giờ học đạo đức, thầy giáo kể rằng tổng thống Mỹ Washington hồi nhỏ có lần đã chặt nhầm cây anh đào của bố, nhưng sau đó vẫn mạnh dạn nhận sai lầm của mình và được ông tha thứ. Kết thúc câu chuyện, thầy hỏi:

- Em nào có thể cho thầy biết, tại sao bố của Washington lại không phạt con mình?

- Cả lớp yên lặng suy nghĩ hồi lâu, cuối cùng Johnny đứng dậy cả quyết: Thưa thầy, ông bố không dám phạt vì khi đó trong tay Washington vẫn còn cầm... cái rìu ạ.

Ngày đẹp trời nghĩa là gì?

Sherlock Holmes và bác sĩ Watson đi cắm trại. Hai người nằm ngủ cạnh nhau. Gần sáng, Holmes lay bạn dậy và hỏi: Watson, nhìn xem, anh thấy cái gì?

- Tôi thấy rất nhiều sao.

- Vậy theo anh, điều này có nghĩa là gì?

- Nghĩa là chúng ta sẽ có một ngày đẹp trời. Còn anh?

- Theo tôi, điều này có nghĩa là ai đó đã đánh cắp cái lều của chúng ta.

(Sưu tầm)